

JÉZUS URUNK TANÍTÁSA

2017. július 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre. S köszöntöm mindazokat, akik ma is lélekben kísérték el benneteket, hogy így váljatok eggyé e fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai nap tanítása, az nem volt ismeretlen számotokra, hisz már az évek folyamán volt róla tanítás, hogy a magvető hogyan és miképpen veti el a magot.¹ De itt nem kimondottan csak ez volt számotokra a tanítás, hanem, ugye, Én, Jézus Krisztus Uratok elmentem hazulról a tó partjára, és ott leültem, hogy mielőtt elmélnék... Ekkor megjelennek egyre többen és többen, és ott állnak, és figyelnek. Ez után bárkába szállva, onnan szólok feléjük, ahogy helyet foglaltam. Akik pedig a parton álltak, és várták, hogy valójában mi szól hozzájuk. Sok mindenre tanítottam őket – nem neveltem, nem oktattam, nem parancsoltam, hanem tanítottam, ahogy tanítványaimat, úgy a nép sokaságát is a példabeszédekben. Na, most a példabeszédekből egyet kiemelve, a magvetőt. A mai értelemben is ez a magvető-példa épp azt tükrözi számotokra, hogy ki hogyan és miképpen ismeri fel, hogy mi az ő küldetése a követésében, a felismerésében. Hisz a magvető ember vette a magot, és kiment a földre, hogy vessen. És ahogy elkezdi szórni a magot, némely mag az útszélre esik, jöttek az ég madarai, kik örömmel felcsipegették, és tovább mentek.

Hisz hogy szólt az a tanítás, ha visszamegyünk?

Hogy az ég madarai is megkapják a mindennapi táplálékukat. Nem kell félnetek, hisz minden hajatok szála számon van tartva.

És most a mai tanításban szinte megtapasztaljátok, hogy jöttek az ég madarai, örültek a magoknak, amelyet felcsipegettek, szedtek – mindegy, hogy melyik szót használod –, öröm érte őket, és elmentek.

Itt csak azt kell értelmezni, hogy a magvető, aki szerette volna, hogy termése legyen, abból már nem lesz termés, az már megsemmisült.

Majdan, ugye, van a második példa, hogy a mag a sziklás, köves talajra esik. Ott, ugye, nincsen mérhető, jó termőföld, csak egy kicsi-kicsi homokka a kő között. Az hamar kicsírázott, de mivel nem volt jó termőföldje, nem volt gyökere, amibe belekapaszkodjon, ezért, mikor a Nap felkelt, és tüzesen sütött, hamar felégette, s ez is semmivé vált.

Majdan jött a harmadik példa, hogy a magvető, ahogy szórta a magot, a tövisek közé esett. Az is kisarjadt ott, el is kezdett növekedni, de mivel a tövisek magasak voltak, szinte megfojtották őket, s ez is semmivé vált.

S ezt a példabeszédet hogyan is lehet értelmezni a mai nyelvezetben?

Elindultok ezen az úton a meghívás küldetésében. Tudjátok, hogy hova tartoztok, és kit követtek. Egy darabig ez szépen megy is az úton a meghívás részében, de idővel azt mondjátok: „Hát csak nem hiszitek, hogy vallásosnak kell lenni, nem hiszitek, hogy imádkozni kellene, nem hiszitek, hogy templomba kellene járni?”

És akik ezeket mind-mind mondják számotokra, és akik ezt mind-mind elhiszik, és lemorzsolódnak, az ezek a magok, amelyek nem tudtak gyökeret verni, és semmivé váltak,

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd a magvetőről* (Mt 13,1–9).

mert jött az ég madara, amely felszedegette; a sziklás talajban nincs jó termőföld, nincs gyöker, ami miatt megmarad. A tövissek? Hát azok megfojtják. Ahogy néha mondjátok ti is a mindennapi életben, hogy „szinte úgy érzem, megfulladok”, mert nincs megfelelő levegő a szívhez, a tüdőhöz, a lélekben.

Fontos, hogy elgondolkodjunk, hogy ez a tanítás mit tükrözik számotokra, mit akar mondani, hogy hova tartozol, melyik példabeszéd az, amelyik neked segítséget nyújt, melyik akarsz lenni a három példabeszédből: az a mag, amelyet felcsipegetnek, és valaki jóllakik vele, és semmivé válik, mert nem tudott gyökeret verni; az a mag, amely a sziklák közé esett, és szintén nincs gyöker a kapaszkodójában; vagy az a mag, amely a tövissek közé esett?

Ez az, amikor arról tanítotatlak benneteket, hogy szabad gondolkodás, szabad választás. Én, Jézus Krisztus Uratok nem erőltetek, nem parancsolok, nem követelek, és nem utasítok. Én, Jézus Krisztus Uratok vagyok a példa, aki megmutatom számotokra, hogy hogyan kell ezt a példabeszédet felismerni és elfogadni, vagy hogyan mondom el tanítványaimnak, amikor a tanítást adom részükre, s ebből ti is hogy tudtok erőt meríteni, betöltekezni, és ez által haladni a mindennapi élet-útpályán.

Fontos, hogy ezeket fel tudjátok ismerni, hogy a magvetőnek, akik magjai vagyunk, hogy milyenek vagyunk, és hova szeretnénk esni, mert nekünk a szabad akarat cselekvésében most ez megadatik az Atya gyermekében.

De ott a magvető: mikor maga elé vette a magot, és elkezdte szórni, ő is minden magot a jó termőföldbe szeretett volna elvetni, de mégsem oda jutott minden föld a magban, hisz némely mag nem látta, és nem találta meg a jó termőföldet, hanem az útszélt, a sziklás talajt vagy a töviseket.

El kell gondolkodni, hogy te, testvérem, e jelenben, e tanításokból, amellyel hozzátok fordultam, s megadtam számotokra, a szabad akarat cselekvésében milyen mag szeretnél lenni.

Törekedni kell a jóra, törekedni kell a jó földben elhelyezkedni, ahol, ha kisarjad és szárba szökken, legyen neki gyökere, amely megkapaszkodik, ami megóv a széltől, a vihartól, tehát nem szakít el, és nem zúdít el, megmaradsz, mert van gyökered, amivel kapaszkodhatsz.

Fontos a mindennapi életedben is, hogy szívednek is legyenek gyökerei, ami által meg tudsz kapaszkodni szíveddel, lelkeddel s egész lényeddel, hogy te egy földi ember vagy a szabad akarat-, cselekvésedben, tudsz hozni döntéseket, de a döntésekben igyekezni a jó döntésekre, és ha valaki figyelmeztet, hogy talán nem ez a jó döntésed, ha figyelmeztet valaki, hogy talán nem a jó úton haladsz, soha nem késő megállni, elmélkedni, önmagadba nézni, és rádöbbenni esetleg hibáidra, és azokat kiküszöbölni, mert „a hibákkal talán olyan mag lehetek, amely semmivé válik, és nem tudok igyekezni a küldetésemben, hogy jó mag legyek”. Mert a jó mag, az, ugye, a jó földbe esett, kisarjadt, szárba szökkent, és termést hozott.

És a termésben hogy is van?

Az első százszorosát, a második hatvanszorosát, a harmadik harmincszorosát.

Most ez is ismételten a szabad akarat cselekvésében van jelen számotokra, hogy melyik példabeszéd-csoportba szeretnél tartozni. Mert, ugye, igyekezni kell a törekvéseinkben, hogy a legjobbak legyünk. De a földi gyarlóságunkban néha ez nem úgy működik, ahogy szeretnénk. Azért nem kell még elmarasztalni önmagunkat, mert egy ember vagyok, akinek mindene megvan, és az Atya képére alkottak, ezért, ha most én csak a második példában a hatvonszorosot tudom teljesíteni, annak is lehet örülni. De még annak is, ha csak a harmincszorosát tudod teljesíteni. Csak nem szabad úgy élnetek, hogy „megelékszek azzal, és nem törődöm a többivel”.

Most talán, a jelenben mondhatom, ma „nekem ennyi adatott, hogy a harmincszoros termésben működöm, de törekszem, hogy ettől jobb legyek, törekszem, hogy felismerjem Jézus Krisztus Uramat, törekszem, hogy megmaradhassak Atyám gyermekének, törekszem, hogy a tanítás erőt adhasson számomra a mindennapi életemben, mert akkor tudok haladni a hatvanszoros terméshez, és majd, idővel, a százszoros terméshez”.

Tehát, ha valaki a jelenben néha még úgy érzi, hogy ő most csak harmincszoros termés, azért ne írja le magát, és ne elégedjen meg ezzel. A szabad akarat tanítása, cselekvése, cselekedete a meghívásban mindig megadja számotokra, hogy hogyan és miképpen haladjunk, mit tudunk nyújtani, és mi az, amivel tudok segíteni a felebarátnak és a testvérnek.

Fontos, hogy ezeken el tudjunk gondolkodni, mert a példabeszédek, ami a mai tanítását adja számotokra, ezt próbálja tükrözni, mert meg tudod magadnak valósítani a saját döntésedet, hogy te a szabad akarat cselekvésében hova tartozol, mennyit tudsz kiadni önmagadból, és hogyan gyarapítod a saját kegyelmeidet a kincsek mértékében. Mert nem azokra a kincsekre gondolok, mikor tudtok vásárolni netán magatoknak kincseket – a lelki élet kincseit, hisz azokkal tudtok majd, idővel, találkozni az Örök Hazában, amikor már oda juttok, és elfoglalhassátok azt a helyet, amely számotokra elkészítettet.

Fontos, hogy ezeken el tudjunk gondolkodni, hogy mindig törekedni a jóról a jobbra, mert „akkor lehetek igazi testvér, gyermek Jó Jézus Krisztus Uradnak, Mennyei Atyának és a Boldogságos Szent Szűznek, az Édesanyának”. Hisz ezek mind-mind a tanítás által felétek szól a kegyelem jelenlétének működésében.

Hisz ezt a tanítást már évek folyamán megadtam nektek, akkor nem kimondottan e szavakkal, de a magyarázat, a példabeszéd felismerése hasonló ehhez. Mindig azt várom tőletek, hogy jobbak legyetek, csiszolódjatok, és többet tudjatok kiadni önmagatokból. És erre nem kényszerítelek, erre nem parancsolok, erre nem utasítok, és ebben nem követelek.

Én, Jézus Krisztus Uratok, ahogy többször és többször már megadtam számotokra, ami szintén nem ismeretlen, Én maga a Szeretet vagyok, mert, ugye, szeretetből vállaltam a kereszttutát, szeretetből vállaltam a szenvedést, szeretetből vállaltam a megaláztatást, szeretetből vállaltam a kereszthalált, és szeretetből támadtam fel, mert az Élet erősebb a halálnál. Mert a mag is, ha jó földbe esik, kisarjad; nem hal meg, nem veszik el, mint az, amely az útszélre esik, a sziklás talajra vagy a tövissek közé.

Ezeket lehet változtatni, hogy hogyan és miképpen ismerem fel a jelenben a példabeszéd tanítását, amely talán nekem szól, neked szól, vagy neked szól. Mindenki saját maga fel tudja ismerni, mi számára e különleges tanítás, amiben meg lehet kapaszkodni, mint ahogy kisarjadt, ugye, a mag, és gyökereket eresztett, és a gyökerek meg tudtak kapaszkodni, és az már életerős. Ti is életerős testvéreim vagytok Atyám gyermekeiben, akik meg tudtok kapaszkodni, és ez által haladni a mindennapi életben, és nem engedni, hogy semmivé váljatok, és megszűnjön számotokra a szeretet, az öröm, a béke és a kegyelem ajándéka, ami által részesülhettek, ami által betöltekezhettek, ami által erőt meríthettek pont akkor, amikor nagy szükségetek van talán a fájdalomban, talán a bánatban, talán a szomorúságban, talán a betegségben. Hisz mindenki fel tudja ismerni az ő saját problémáját, s a saját problémához azt a segítséget, amelyet Én, Jézus Krisztus Uratok számotokra e tanítások által megadom.

Ennek reményében ma áradjon reátok áldásom. Az áldás most nem kimondottan a példabeszéd, és nem kimondottan a magvető részében szól felétek, hanem Én, Jézus Krisztus Uratok, vagyok, ugye, a Szeretet, és ezt a Szeretetet szeretném árasztani felétek, hogy erősek legyetek, tudjatok gyökereket eresztetni, tudjatok megkapaszkodni, és abból jó termést hozni,

megerősödve, és felismerve az utat a küldetésben és a követésben, és ez által haladni a meghívásban, a mindennapokban.

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária szolgálta által áldásom, töltse el szíveteket és lelketeket ez a Szeretet és ez a mag, amely jó földbe esett, és tudott gyökeret eresztetni, hogy szinte erősen meg tudott kapaszkodni.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse el szíveteket és lelketeket e szeretet, kegyelem által, hogy jó magok legyetek, és hogy ha a mag a jó földbe hull, előbb meg kell halnia, hogy kisarjadjon, hogy gyökeret tudjon eresztetni, kapaszkodni, és majdan szárba szökkeni, és jó termést hozni, és törekedni e jó termésben azokhoz a cselekedetekhez, amelyeket tőletek várnak mindazok, akikkel együtt élitek a mindennapokat.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!